

מ"ת 56475/08/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד קאסם, סופיאן אבו ערה

בית משפט השלום בחיפה

28 אוגוסט 2016

מ"ת 56475-08-16 מדינת ישראל נ' קאסם(עציר) ואח'
55619-08-1656464-08-16

לפני כבוד השופטת איילת הוך-טל
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיבים
1. מוחמד קאסם
2. סופיאן אבו ערה

נוכחים:

ב"כ המבקשת - מתמחה מר יוני זנטי

ב"כ המשיבים - עו"ד נחאס

המשיבים באמצעות הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה למעצרים עד תום ההליכים של המשיבים.

כתב האישום מייחס לשני המשיבים כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

לפי העובדות המפורטות בכתב האישום ביום 25.8.16 לאחר השעה חצות או בסמוך לכך, אותרו שני המשיבים, תושבי הרשות הפלסטינית, בכפר ג'דדה מכר כשאין בידם אישור שהייה כדין.

חומר הראיות שנאסף בתיק תומך בעובדות המפורטות בכתב האישום ומשכך, קיימות ראיות לכאורה.

המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה, אך סבורים כי בהתאם לפסיקה לרבות זו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה מיום

עמוד 1

20.5.16, יש לשחררם לחלופת מעצר, כנגד הפקדה כספית וערבות של צד שלישי ישראלי אשר תבטיח המשך התייצבותם לדיונים. תשומת הלב לעובדה כי לפחות בעניין המשיב 2 קיימים היתרי שהייה קודמים ולכאורה יש בכך, כדי לייתר טענה לעילת מסוכנות.

על פי תעודות עובד ציבור הנמצאות בתיק, המשיב 2 אומנם מחזיק בהיתרי כניסה לישראל לצרכי עבודה לתקופה 12.5.16 ועד 9.8.16 וכן לתקופה 14.8.16 ועד 18.8.16. אין מחלוקת כי במועד בו נעצר, ידעה כי אין ברשותו אישור שהייה כדן.

אשר לעילת המעצר ובשים לב לטענות המשיבים בעניין זה, מדובר במשיבים אשר בחרו להיכנס לגבולות ישראל ולשהות בה ללא היתר כדן, הגם שלחובת כל אחד מהם קיימות הרשעות קודמות בגין עבירות אלו. יש בכך כדי להעיד על מסוכנות שנובעת ממשיבים אלו ובפרט נוכח העובדה כי מחקירותיהם עולה, כי שהו במועד ללא היתר כדן וזאת מהטעם שביקשו להתפרנס.

זאת ועוד, מאחר ומדובר במי אשר אינם תושבי ישראל, קיים חשש כי ינסו לחמוק מהליכי שפיטה וריצוי עונש ומכאן קמה ועולה עילת מעצר נוספת של חשש להימלטות.

נתתי דעתי לטענות ב"כ המשיבים בכל הנוגע לפסיקת בית המשפט המחוזי בחיפה ואולם יש לאבחן החלטה זו מהנושא הנדון בעניינינו שכן באותו מקרה דובר על החלטה במסגרת בקשה להארכת מעצר לצורכי חקירה ומדובר היה באדם אשר לכאורה דובר על כניסה ראשונה לשטחי ישראל ללא היתר.

בעניינינו, לא זו בלבד שלא הוצעה כל חלופת מעצר אלא שב"כ המשיבים סבורה, כי די בהצעת חלופה אמורפית "ברוח הפסיקה" אשר ככל שתתקבל תוצג חלופה קונקרטי, אין בידי לקבל עמדה זו, שהרי כאשר ביהמ"ש בא לבחון קיומה של חלופה, עליו לבחון חלופה המתאימה אל נסיבות כל מקרה ומקרה, וכאשר ביהמ"ש צריך להשתכנע כי יש בחלופה זו, כדי לאיין את המסוכנות וכדי להבטיח אפשרות ניהולו של הליך משפטי כנגד משיבים אלו. בנסיבות מקרה זה, לא הוצגה חלופה, המסוכנות בעינה עומדת וכך גם החשש להימלטות ומשכך, אין מקום להורות על שחרור המשיבים (ראו למשל בש"פ 8590-13 צוץ נ' מדינת ישראל מיום 25.12.13).

אני מורה על הארכת מעצר של המשיבים עד תום ההליכים בעניינם.

החלטה זו מהווה אסמכתא למעצר.

ניתנה והודעה היום כ"ד אב תשע"ו, 28/08/2016 במעמד הנוכחים.

איילת הוך-טל , שופטת